

synes, at Grundlovens Bestemmelser og det frie Initiativ, den Ret, enhver dansk Mand burde have til paa hæderlig Maade at drive sin Næring, føde sig selv og sin Familie og være til Gavn for sit Fædreland, er det ikke den lovgivende Magts Opgave at beklippe og beskære paa enhver Maade. Jeg ønsker altsaa at faa Forbudet mod Reklamering fjernet af det foreliggende Lovforslag, idet jeg ellers giver min Stemme til Mindretallets Ændringsforslag. Vi har vedtaget en Lov om usund og løgnagtig Reklame. Lad det være nok med den, lad der ikke være en Lov for de andre Købmænd og en for dem, der handler med Medicin.

Justitsministeren (Billow): Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Johan Knudsen) begyndte med at udtale, at det glædede ham, at Lovforslaget var sluppet saa helskindet gennem Udvalget, og det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Rørdam) fremkom med Udtalelser, der kunde tyde i samme Retning. Jeg kan ganske tiltræde den Tanke, som begge de ærede Medlemmer paa forskellig Maade har udtrykt, thi de Ændringsforslag, som er stilled i Udvalget, er i Virkeligheden ikke af principiel Natur med Undtagelse af Ændringsforslag Nr. 1, som den ærede næstsidsste Taler, det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (A. C. Meyer), gjorde sig til en saa varm Talsmand for, og som med faa Ord berører det Spørgsmaal, der har været brændende før, naar denne Sag har været fremme, nemlig Aflysningen af de reelle Privilegier. Ved Lovforslagets anden Behandling har vi jo imidlertid ikke Lejlighed til at fordybe os i nogen indgaaende Granskning eller nogen indgaaende Fortolkning og Undersøgelser af, hvorvidt det overhovedet er muligt, og da paa hvilken Maade det er muligt, at komme bort fra de reelle Privilegier. Vi har at holde os til de Ændringsforslag, der ligger for, og da tror jeg, at alle kan være enige om, at hvorledes dette Spørgsmaal nu end kan løses, saa er det i hvert Fald ikke muligt at løse det ved Vedtagelse af det Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 1. Thi alle er enige om, at dette Spørgsmaal er, selvfølgelig ikke som det ærede Medlem sagde, et uløseligt Spørgsmaal, men et vanskeligt Spørgsmaal at løse, og der er vist ingen, der tror, at det kan løses ved, at man i næstsidsste Stykke af § 1, hvor der staar: „Hidtil salgbare Apotekerprivilegier kunne dog, indtil anderledes maatte blive bestemt ved Lov, ved-

blivende være Genstand for Overdragelse til Personer“ o. s. v. retter dette til: „Hidtil salgbare Apotekerprivilegier kan dog indtil Udgangen af Aaret 1950 være Genstand for Overdragelse til Personer“ o. s. v. Det er det, Ændringsforslaget gaar ud paa. Men her rejser sig uvilkaarlig det Spørgsmaal: Hvad skal der ske i 1950? Det kan saamænd være vanskeligt nok at blive enig om Love i 1913, lad os ikke begynde nu at lovgive for Aaret 1950. Lad dem, der lever til den Tid, gøre det; lad os holde os til det, som staar i Lovforslagets § 1, at Privilegierne er Genstand for Overdragelse, indtil anderledes ved Lov bestemmes. Dette kan da ske betydelig før 1950. Hele dette Spørgsmaal er saa stort og er et Spørgsmaal, der slet ikke ligger for ved denne Lov, at man ikke kan løse det ved et Ændringsforslag. Derfor finder jeg mig heller ikke foranlediget til at komme dybt ind paa dette Spørgsmaal eller til paa nogen Maade at tage Stilling til det. Jeg skal kun tilføje, at jeg ikke af den Udtalelse af Professor Scharling, som det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds citerede, kan drage den Slutning, at han mente, at en Ophævelse af Privilegierne kunde ske uden nogen som helst Erstatning til Apotekerne.

Jeg skal derefter gaa over til de enkelte af Udvalget stillede Ændringsforslag. Ændringsforslag Nr. 2 kan jeg tiltræde; der ligger ikke noget nyt i det. Ændringsforslag Nr. 3 er sikkert fremkommet paa Grund af de Udtalelser, der fremkom ved første Behandling af det ærede Medlem fra Ærøskøbing (J. Frederiksen). Jeg kan tiltræde Ændringsforslaget. Ændringsforslag Nr. 4 gaar ud paa, at Bestemmelsen om Erklæringen paa Tro og Love eller paa Ære og Samvittighed skal udgaa. Saa længe denne Erklæring bruges i andre Retsforhold, synes jeg imidlertid, der ikke er nogen Grund til at lade den gaa ud her. Ændringsforslag Nr. 5, der er stillet af Socialdemokraterne og de Radikale, er jeg ligeledes imod. Det gaar ud paa at slaa fast, hvorledes Foruddannelsen for Farmaceuter skal være. Jeg synes, der ikke er Grund til at lovfæste dette, saaledes at der ikke kan gøres Forandringer deri uden ved Lov. Ændringsforslag Nr. 6 kan jeg fuldt ud tiltræde; det er kun redaktionelt.

Jeg kommer nu til Ændringsforslagene til Lovforslagets § 11. Mindretallets Ændringsforslag gaar ud paa, at man skal lovfæste, hvorledes den i § 11 omhandlede Kommission skal være sammensat. Jeg tror, det ikke er heldigt at lovfæste dette, og at man i Virkeligheden ikke har Grund